

ÎNCHEIERE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii : Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Dmitrii Trișca împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Dmitrii Trișca și de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 octombrie 2015,

c o n s t a t ă:

La 20 august 2015, Dmitrii Trișca a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 05 martie 2013, a încheiat cu Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova/Inspectoratul General de Poliție contractul individual de muncă nr.2201, prin care a fost angajat în calitate de comandant de pluton, cu locul de muncă în Inspectoratul Național de Patrulare, pe un termen nedeterminat. Susține că a activat până la 31 iulie 2015, în funcția de comandant de pluton al Companiei Ciocana a Batalionului nr.2 al Brigăzii de patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne, deținând gradul de colonel de poliție. Stagiul de lucru este calculat începând cu anul 1993 și constituie în total 23 ani 5 luni și 29 zile.

Menționează reclamantul că, la 31 iulie 2015, prin Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr.558 ef., semnat de către șeful adjunct a Inspectoratului, colonel de poliție Gheorghe Cavcaliuc, s-a dispus încetarea serviciului în cadrul

Poliției și acțiunii contractului individual de muncă încheiat cu D.Trișca în conformitate cu art. 47 alin. (1) litera e) a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, din cauza stării de sănătate, în cazul recunoașterii incapacității de a exercita serviciul în Poliție, în conformitate cu decizia Comisiei medicale speciale a Ministerului Afacerilor Interne. Astfel, conform pct.2 a respectivului ordin, a fost ordonată achitarea unei compensații bănești pentru concediile neutilizate, iar conform pct.3 achitarea unei compensații lunare.

A mai menționat reclamantul că, conform prevederilor ordinului contestat, temei pentru desfacerea contractului individual de muncă a servit decizia Comisiei medicale Centrale a Ministerului Afacerilor Interne nr.244 din 17 aprilie 2014, prin care Trișca Dmitrii a fost recunoscut apt pentru serviciul militar cu excluderea din evidența militară, conform paragrafului nr.58 „b” și nr.43 „a” a coloanei III, IV a Baremului medical aprobat prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr.61/11 din 11 februarie 2009. La fel, în ordinul contestat s-a invocat, că conform avizului Serviciului medical al MAI, funcția deținută de angajat corespunde coloanei I a Baremului medical aprobat prin ordinul MAI nr.61/11 din 11 februarie 2009, respectiv, ultimul nu poate exercita în continuare serviciul în funcția menționată.

Consideră ordinul respectiv ilegal, deoarece în perioada anului 2014, în rezultatul unui conflict apărut cu fostul șef a Inspectoratului Național de Poliție a Inspectoratului General al Poliției, colonel de poliție Sergiu Gorea, pe motivul refuzului de a îndeplini indicații ilegale de diferite tipuri, de către acesta a fost solicitată emiterea de către Direcția resurse umane a Inspectoratului General al Poliției a unei îndreptări în vederea trecerii comisiei medicale la Comisia medicală centrală a Ministerului Afacerilor Interne, cu scopul stabilirii aptitudinii de a continua serviciul în organele afacerilor interne. Conform solicitării respective, în perioada martie-aprilie 2014, de către o comisie specială, reclamantul a fost supus unor investigații medicale, în rezultatul cărora fiind emisă decizia Comisiei medicale centrale nr.244 din 17 aprilie 2014, despre existența căreia dânsul a aflat din textul Ordinului Inspectoratului General al Poliției nr.558 ef. din 31 iulie 2015, însă copia deciziei respective nu a recepționat până în prezent. Ulterior, dânsul a continuat serviciul în funcția deținută până la 31 iulie 2015, cu excepția perioadei 12 decembrie 2014 – 24 decembrie 2014, în care a exercitat funcția de secretar executiv la Inspectoratul Național de Patrulare a Inspectoratului General de Poliție. În perioada respectivă, careva solicitări din partea conducerii Inspectoratului General al Poliției și a Inspectoratului Național de Patrulare, referitor la schimbarea funcției deținute sau încetarea contractului individual de muncă, nu au parvenit.

Invocă reclamantul că, prevederile deciziei susmenționate nu i-au fost aduse la cunoștință, precum și diagnoza constatată, astfel, fiindu-i încălcate drepturile legale de informare și apărare. În perioada de până la trecerea controlului medical și emiterii deciziei Comisiei medicale centrale a Ministerului Afacerilor Interne nr. 244 din 17 aprilie 2014, dânsul nu a suferit de careva boli, maladii, complicații a stării de sănătate, fapt confirmat prin rezultatele controalelor medicale anuale profilactice din anii de activitate. Astfel, sânt suficiente temeiuri de a presupune, că îndreptarea emisă de către Direcția resurse umane a Inspectoratului General al Poliției pentru trecerea controlului medical profilactic, precum și rezultatele

deciziei Comisiei medicale centrale a MAI nr. 244 din 17 aprilie 2014 și a diagnozei stabilite, nu sânt fondate și respectiv ilegale.

Mai susține reclamantul că, potrivit art.75 lit.d) a Capitolului XI al Regulamentului cu privire la expertiza medico-militară în cadrul organelor afacerilor interne și Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, aprobat prin Ordinul nr.61/11 din 11 februarie 2009 în urma expertizei medicale Comisia respectivă adoptă sau aprobă decizii referitor la colaboratorii organelor afacerilor interne, după cum urmează: apt pentru serviciu în organele afacerilor interne; apt pentru serviciul militar necombatant în timp de pace, apt limitat de gradul I la război; necesită eliberare de la îndeplinirea obligațiilor de serviciu, concediu medical, prelungirea termenului de tratament; inapt pentru serviciul militar în timp de pace, apt limitat de gradul 2 la război; inapt pentru serviciul militar cu excluderea din evidență militară.

La caz, potrivit Ordinului nr.558 ef. din 31 iulie 2015, în calitate de temei pentru încetarea serviciului în Poliție și a contractului individual de muncă a servit decizia Comisiei medicale centrale a MAI nr.244 din 17 aprilie 2014, prin care dânsul a fost recunoscut apt pentru serviciul militar cu excluderea din evidență militară. Însă, o astfel de decizie nu este prevăzută în art.75 sus-menționat, fapt ce duce la nulitatea Ordinului Inspectoratului General al Poliției nr.558 ef. din 31 iulie 2015. Mai mult, potrivit răspunsului șefului Serviciului medical a MAI, Anatol Bulgac, la interpelarea Inspectoratului General al Poliției nr.34/3-1363 din 14 iulie 2015, se subînțelege faptul că prin decizia Comisiei medicale centrale a MAI nr.244 din 17 aprilie 2014, colonelul de poliție D.Trișca a fost recunoscut apt pentru serviciul militar necombatant în timp de pace, apt limitat de gradul I la război. Însă, decizia respectivă este diferită de decizia la care se face trimitere în calitate de temei în Ordinul nr.558 ef. din 31 iulie 2015, fapt ce pune la îndoială calificarea și competența profesională a factorilor de decizie a Inspectoratului General al Poliției, responsabili de perfectarea ordinului în cauză.

Susține reclamantul că un alt aspect, ce servește temei pentru anularea Ordinului nr.558 ef. din 31 iulie 2015, este faptul că în perioada 17 aprilie 2014 – 31 iulie 2015, dânsul a continuat exercitarea obligațiilor funcționale în funcția deținută de comandant de pluton al Companiei Ciocana a Batalionului nr.2 al Brigăzii de patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare a Inspectoratului General al Poliției a Ministerului Afacerilor Interne, fără careva impedimente din partea factorilor de decizie a Inspectoratului General al Poliției. În perioada respectivă, conform unui grafic stabilit, dânsul a trecut controlul medical profilactic anual la Policlinica Ministerului Afacerilor Interne, prin care a fost recunoscut perfect sănătos. Astfel, investigațiile medicale respective combat diagnoza și decizia Comisiei medicale centrale a Ministerului Afacerilor Interne nr.244 din 17 aprilie 2014, rezultatele căreia nu au putut servi temei pentru emiterea Ordinului nr.558 ef. din 31 iulie 2015. Or, conform normelor legale, o decizie a Comisiei medicale centrale, emisă la 17 aprilie 2014, nu poate servi drept temei pentru emiterea unui ordin de încetare a contractului individual de muncă peste un an și trei luni, în cazul apariției a cărorva bănuieli din partea conducerii Inspectoratului General al Poliției referitor la aptitudinea sa de continuare a serviciului în cadrul organelor afacerilor interne, în luna iulie 2015 urma să fie dispusă trecerea unei comisiei medicale repetate, fapt ce nu a avut loc. Astfel,

consideră reclamantul că aceste fapte servesc drept temei indiscutabil pentru anularea Ordinului Inspectoratului General al Poliției nr.558 ef. din 31 iulie 2015.

Susține reclamantul că, în pct.3 din Ordinul contestat, este prevăzută achitarea unei compensații lunare în conformitate cu art.61 alin. (6) a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, potrivit căruia în caz de invaliditate a polițistului survenită în exercițiul funcțiunii sau în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu sau după încetarea serviciului în poliție, însă ca urmare a unei afecțiuni din perioada serviciului, în lipsa de temei pentru primirea pensiei de vechime în muncă, până la restabilirea capacității de muncă, polițistului i se plătește o compensație lunară, raportată la salariul lunar conform ultimei funcții deținute în următoarele proporții: a) de 100 % - pentru gradul I de invaliditate; b) de 80 % - pentru gradul II de invaliditate; c) de 60 % - pentru gradul III de invaliditate. Ordonarea achitării compensației lunare respective conform pct.3 al Ordinului contestat este ilegală, deoarece nu există careva acte, ce ar stabili și ar constata gradul său de invaliditate. Prin decizia Comisiei medicale centrale a MAI nr.244 din 17 aprilie 2014, a fost verificată doar aptitudinea sa de exercitare în continuare a serviciului în cadrul organelor afacerilor interne și nu i-a fost stabilit careva grad de invaliditate, or, dreptul exclusiv de stabilire a gradului de invaliditate a unei persoane îi aparține Consiliului Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă a Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei. Careva investigații și certificate de dezabilitate și capacitate de muncă, în privința sa nu au fost efectuate și respectiv nu i-au fost eliberate.

Totodată, în punctul respectiv a ordinului în cauză urma să fie efectuată mențiunea „cu dreptul de a primi pensie pe linia MAI și a indemnizației unice de concediere”, conform art. 65 alin.(2), litera d) a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, deoarece la momentul emiterii ordinului vechimea sa de muncă în cadrul organelor afacerilor interne se încadra în limitele dintre 20 și 25 de ani, constituind 23 ani 5 luni 29 de zile. Reieșind din faptul, că conform prevederilor alin. (16) art. 61 a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, sunt menționate două condiții obligatorii: în caz de invaliditate și în lipsa de temei pentru primirea pensiei de vechime în muncă, care nu sunt întemeiate și argumentate cu careva acte confirmative, prevederile pct.3 a Ordinului nr. 558 ef. din 31 iulie 2015 nu întrunesc condițiile legii și au ca scop eschivarea premeditată de achitare a indemnizației unice în corespundere cu vechimea calendaristică în serviciu în Poliție în mărime de 14 salarii lunare, ce constituie 112112 lei, în detrimentul compensației lunare în mărimea procentului prevăzut în dependență de gradul de invaliditate, ce se raportează la un salariu lunar conform ultimei funcții deținute, ce constituie 8008 lei. Astfel, aceste circumstanțe, de asemenea servesc temei indiscutabil pentru anularea Ordinului nr.558 ef. din 31 iulie 2015.

Relevă reclamantul că întru constatarea faptelor descrise mai sus, de către avocatul Stepan Zghibarță, care a acționat întru apărarea intereselor sale, la 05 august 2015, în adresa Spitalului Militar a Ministerului Afacerilor Interne a fost expediată o interpelare, prin care a fost solicitată furnizarea în regim de urgență a Deciziei Comisiei medicale centrale a Ministerului Afacerilor Interne nr.244 din 17 aprilie 2014 „Cu privire la stabilirea aptitudinii continuării serviciului în Organele Afacerilor Interne de către Trișca Dmitrii”, a informației cu privire la temeiurile

îndreptării lui Trișca Dmitrii pentru trecerea controlului medical întru stabilirea aptitudinii continuării serviciului în Organele afacerilor interne, a copiei solicitării Inspectoratului General al Poliției nr.34/3-1363 din 14 iulie 2015, adresată Serviciului medical al MAI și a răspunsului expediat solicitantului, a informației cu privire la diagnoza stabilită în rezultatul expertizei medicale, care a servit drept temei pentru emiterea deciziei respective, a informației referitor la internarea lui Trișca Dmitrii în Spitalul Militar în perioada 01 ianuarie 2010 – 17 aprilie 2014 și 18 aprilie 2014 - 31 iulie 2015, cu anexarea documentelor ce confirmă diagnoza constatată și tratamentul efectuat și a informației referitor la rezultatele controlului medical profilactic trecut de Trișca Dmitrii în perioada 18 aprilie 2014 – 31 iulie 2015. De asemenea, la 05 august 2015, în adresa Inspectoratului General al Poliției a MAI a fost expediată o interpelare, prin care a fost solicitată furnizarea în regim de urgență a informației cu privire la temeiurile îndreptării lui Trișca Dmitrii pentru trecerea controlului medical, întru stabilirea aptitudinii continuării serviciului în organele afacerilor interne, cu anexarea în copii a documentelor confirmative, a copiei solicitării Inspectoratului General al Poliției nr.34/3-1363 din 14 iulie 2015, adresată serviciului medical al Ministerului Afacerilor Interne și a răspunsului primit, a informației cu privire la perioada parvenirii în adresa solicitantului a Deciziei Comisiei medicale centrale a Ministerului Afacerilor Interne nr.244 din 17 aprilie 2014 „Cu privire la stabilirea aptitudinii continuării serviciului în organele afacerilor interne de către Trișca Dmitrii și a rezultatelor examinării prevederilor acesteia, a copiei ordinului de stabilire a graficului de trecere a controlului medical profilactic pentru angajații Inspectoratului Național de Patrulare, cu indicarea perioadei de timp în care a fost trecut controlul de către angajații Companiei Ciocana a batalionului nr. 2 al Brigăzii de patrulare, a informației cu privire la structura Companiei Ciocana a Batalionului nr. 2 al Brigăzii de patrulare a I.N.P. și specificul activității acesteia, a copiei contractului individual de muncă a comandantului de pluton a Companiei Ciocana a Batalionului nr. 2 al Brigăzii de patrulare a I.N.P. colonel de poliție Dmitrii Trișca și fișa de post a funcției deținute și a procesului-verbal nr. 1520 din 31 iulie 2015, cu privire la consemnarea refuzului colonelului de poliție Trișca Dmitrii de transfer în altă funcție.

În final invocă reclamantul că, ordinului Inspectoratului General al Poliției nr.558 ef. din 31 iulie 2015 este emis cu încălcarea normelor de drept și urmează a fi anulat.

La 11 august 2015 a adresat cereri prealabile Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General de Poliție, însă până în prezent nu a primit nici un răspuns, fapt ce l-a determinat să se adreseze în judecată cu cererea respectivă.

Solicită reclamantul Dmitrii Trișca recunoașterea drept ilegale prevederile Ordinului Inspectoratului General al Poliției nr.558 ef. din 31 iulie 2015, semnat de către șeful adjunct al Inspectoratului General al Poliției, colonel de poliție Gheorghe Cavaliuc, „Cu privire la desfacerea contractului individual de muncă al colonelului de poliție Trișca Dmitrii Gheorghii”; anularea Ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 558 ef. din 31 iulie 2015 „Cu privire la desfacerea contractului individual de muncă al colonelului de poliție Trișca Dmitrii Gheorghii”, cu repunerea reclamantului în funcția deținută anterior și încasarea în beneficiul acestuia de la pârâți a despăgubirilor pentru

întreaga perioadă de absență forțată de la locul de muncă în mărime de un salariu mediu lunar pentru această perioadă.

Ulterior, la data de 21 septembrie 2015, reclamantul a depus o cerere de concretizare și completare a pretențiilor, prin care suplimentar a solicitat încasarea în beneficiul său, din contul pârâtului Inspectoratul General de Poliție suma de 19022,44 lei cu titlu de despăgubire pentru întreaga perioadă de absență forțată de la locul de muncă, și anume pentru perioada 01 iulie 2015 – 09 octombrie 2015; încasarea sumei de 8008,72 lei cu titlu de despăgubire pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă; încasarea sumei de 50000 lei cu titlu de prejudiciul moral și a sumei de 5000 lei - cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 12 octombrie 2015, acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă recunoașterea drept ilegal și anularea ordinului nr.558 ef. din 31 iulie 2015 „Cu privire la desfacerea contractului individual de muncă al colonelului de poliție Trișca Dmitrii”, cu repunerea acestuia în funcția deținută anterior emiterii ordinului contestat, s-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Trișca Dmitrii suma de 19020,44 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 8008,72 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 4000 lei - cheltuieli de asistență juridică. În rest, pretențiile au fost respinse.

Împotriva hotărârii instanței de fond, în partea admiterii pretențiilor, la data de 12 octombrie 2015, a depus apel Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, iar în partea respingerii pretențiilor, la data de 27 octombrie 2015, a depus apel Trișca Dmitrii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2016 au fost respinse cererile de apel declarate de Dmitrii Trișca și de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a stabilit că potrivit contractului individual de muncă nr. 1201 din 05 martie 2013, încheiat între Ministerul Afacerilor Interne și Trișca Dmitrii, ultimul a fost angajat în funcția de comandant de pluton în cadrul Inspectoratului Național de Patrulare (f.d.11-12).

Prin ordinul nr.558 ef. din 31 iulie 2015 cu privire la desfacerea contractului individual de muncă al colonelului de poliție Trișca Dmitrii, s-a încetat serviciul în poliție, precum și contractul individual de muncă încheiat cu colonelul de poliție Trișca Dmitrii, comandant de pluton al Companiei Ciocana a Batalionului nr. 2 al Brigăzii de patrulare a INP al IGP al MAI, în conformitate cu art.47 alin.(1) lit.e) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutului polițistului, din cauza stării de sănătate, în cazul recunoașterii incapacității de a exercita serviciul în Poliție, în conformitate cu decizia comisiei medicale speciale a MAI; achitarea compensației bănești pentru concediile neutilizate, în conformitate cu art.119 alin. (1) Codul muncii; achitarea unei compensații lunare, în conformitate cu art.61 alin.(6) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului (f.d.13-14).

A mai stabilit instanța de apel că, motivul concedierii îl reprezintă decizia Comisiei medicale centrale a Ministerului Afacerilor Interne nr.244, totodată, la emiterea ordinului contestat, angajatorul, s-a condus de Avizul Serviciului medical al Ministerului Afacerilor Interne, potrivit căruia, funcția deținută de reclamant corespunde coloanei I a Baremului medical aprobat prin ordinul MAI nr.61/11 din 11 februarie 2009, diagnoza acestuia fiind incompatibilă cu funcția deținută. Prin

procesul-verbal nr.1520 din 31 iulie 2015, acesta ar fi refuzat transferul în altă funcție corespunzătoare stării sale de sănătate (f.d.13).

De asemenea, a constatat instanța de apel că, la 21 august 2015, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr.624 ef. cu privire la modificarea ordinului nr.558 ef. din 31 iulie 2015, s-a modificat ordinul contestat, după cum urmează: sintagma prevăzută la alin. (1) „cu excluderea din evidență militară, conform paragrafului 58b, 13a” s-a substituit cu „necombatant în timp de pace, apt limitat de gradul I la război, conform paragrafului 58b, 43b”; la pct. 1, sintagma „Ministerul Afacerilor Interne” a fost completată cu sintagma „cu dreptul de a primi pensie pe linia MAI”; la pct. 3, sintagma „o compensație lunară, în conformitate cu art.61 alin.(6)” s-a substituit cu sintagma „o indemnizație unică, în conformitate cu art.65 alin.(2)” (f.d.47).

Or, conform art.47 alin.(1) lit.e) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, încetarea serviciului în Poliție precum și a contractului individual de muncă al polițistului, poate avea loc din cauza stării de sănătate, în cazul recunoașterii incapacității de a exercita serviciul în Poliție, în conformitate cu decizia comisiei medicale speciale a Ministerului Afacerilor Interne.

Așadar, actul care a stat la baza adoptării Ordinului IGP nr.558 ef. din 31 iulie 2015 este decizia medicală nr.224 din 17 aprilie 2014 prin care a fost examinat reclamantul, și la pct.12 a acesteia s-a indicat: „conform paragrafului 58b, 43b coloanei, HI, IV a Baremului medical aprobat prin ordinul M.A.I. și C.C.C.E.C. nr.61/11, din 11 februarie 2009: „Apt pentru serviciul militar necombatant în timp de pace, apt limitat de gradul I la război” (f.d.95).

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a reținut că prima instanță corect a stabilit că decizia medicală nr.224 din 17 aprilie 2014, și-a pierdut valabilitatea la data de 17 aprilie 2015, or, potrivit pct.113 din Regulamentul menționat supra, Deciziile C.M.M.C. despre aptitudinea persoanei pentru serviciul militar a colaboratorilor organelor afacerilor interne, cursanților și cadetilor instituțiilor ce învățământ ale M.A.I. sunt valabile timp de 1 an din ziua aprobării. Dacă decizia CMMC nu este realizată în acest termen sau dacă în starea sănătății persoanei supuse expertizei medicale, indiferent de termen, în conformitate cu declarația acestuia sau cu concluzia medicilor instituțiilor curative, s-au produs modificări esențiale, expertiza medicală se repetă.

Or, în speță, ordinul contestat de reclamant a fost adoptat la 31 iulie 2015, acesta s-a bazat pe o decizie a comisiei medicale care nu mai producea efecte juridice, or, angajatorul, urma să dispună repetarea controlului medical al salariatului. Prin urmare, Colegiul a considerat corectă concluzia primei instanțe de constatare a ilegalității ordinului I.G.P. nr.588 ef., deoarece a fost emis fără o decizie a comisiei medicale care să fi fost valabilă la 31 iulie 2015 și de anulare a ordinului nr.558 ef. din 31 iulie 2015 ca fiind emis ilegal.

Instanța de apel a apreciat critic argumentul apelantului precum că reclamantului i s-a propus o altă funcție care să corespundă stării acestuia de sănătate, și în acest sens instanța de fond corect a reținut că, procesul-verbal cu privire la propunerea funcțiilor colonelului de poliție Trișca Dmitrii nr.34/3-1520 din 31 iulie 2015, prin care acesta ar fi refuzat funcția propusă și ar fi refuzat să-1 semneze, deoarece refuzul reclamantului de a fi transferat, nu poate fi confirmat prin alte probe, în afară de semnăturile unor angajați ai pârâtului.

La fel, instanța de apel a considerat corectă concluzia primei instanțe și faptul că, angajatorul urmează să-i achite reclamantului prejudiciul material pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, care constituie suma de 19020,44 lei, rezultată din absența forțată de la muncă pe o perioadă de 2 luni și 9 zile, ceea ce, în corespundere cu salariu mediu al reclamantului de 8008,72 lei (f.d.16).

Totodată, instanța de apel a stabilit că prima instanță a încasat corect, în beneficiul reclamantului prejudiciul moral în mărimea unui salariu mediu, or, reclamantului i s-a cauzat, în mod îndubitabil, suferințe morale ca urmare a concedierii sale ilegale.

Cu trimitere la prevederile art. 94 alin. (1) CPC, instanța de apel a stabilit că soluția primei instanțe în ceea ce ține de încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 4000 lei este una întemeiată, reieșind din faptul că acțiunea a fost admisă parțial.

La 18 august 2016, Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Recurentul, în motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu hotărârile instanțelor de judecată deoarece sunt emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Menționează că instanța de judecată la emiterea hotărârii a ajuns la o concluzie eronată, deoarece contrar prevederilor art. 25 alin. (2) și art. 26 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ s-a pronunțat asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia, ceea ce în opinia Inspectoratului General al Poliției este o încălcare directă a prevederilor art. 26 alin. (2) a Legii contenciosului administrativ.

Un alt aspect al ilegalității hotărârilor contestate este faptul că instanțele nu au dat apreciere și nu au menționat, nici nu au constatat nici un temei al anulării actului administrativ prevăzute de art. 26 alin. (1) a Legii contenciosului administrativ.

Consideră că actul administrativ contestat a fost emis cu respectarea prevederilor legii, fără încălcarea competenței și a procedurii stabilite, iar instanța de fond nu a constatat nici un temei juridic ce putea servi la adoptarea hotărârii de anulare a actului administrativ.

Totodată, consideră că instanța de judecată nu a luat în considerație la emiterea deciziei și a aspectului expus de către intimat/pârât referitor la valabilitatea deciziei medicale nr. 224 din 17 aprilie 2014. Astfel, instanțele de judecată s-a limitat doar la prevederile pct. 113 a Regulamentului cu privire la expertiza medico-militară în cadrul organelor afacerilor interne și Centrului pentru combaterea Crimelor Economice și Corupției, aprobat prin ordinul nr. 61/11 din 11 februarie 2009, fără a analiza minuțios prevederile expuse.

Indică că, prin ordinul IGP nr.558 ef. din 31 iulie 2015 (cu modificările ulterioare, ordinul IGP nr.624 ef. din 21 august 2015), din cauza stării de sănătate, în conformitate cu prevederile art.47 alin.(1) lit.e) a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr.320 din 27 decembrie 2012, serviciul în Poliției, precum și contractul individual de muncă al polițistului, a fost încetat din cauza stării de sănătate, în cazul recunoașterii incapacității de a exercita serviciul în Poliție,

în conformitate cu decizia comisiei medicale speciale a Ministerului Afacerilor Interne.

Potrivit prevederilor art.47 alin.(3) a Legii precitate, încetarea serviciului în Poliție în cazul prevăzut la art.47 alin.(1) lit.e), are loc prin concedierea polițistului în circumstanțe ce nu depind de voința părților.

Conform art. 13 a Legii nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, Șeful Inspectoratului General al Poliției, numește și eliberează din funcție personalul Inspectoratului General al Poliției, șefii și personalul subdiviziunilor, cu excepția celor specificați la art. 7 lit. d) și e).

Drept urmare, este un drept, al angajatorului, în speță, șeful Inspectoratului General al Poliției, atribuit prin actul legislativ, dar care uneori poate fi impus spre exercitare, cum ar fi, spre exemplu, în cazurile stipulate la art.47 alin.(3) a Legii nominalizate supra, concedierea polițistului are loc în circumstanțe ce nu depind de voința părților, dar care sunt impuse de situația de fapt.

Astfel, spre exemplu, în cazul în care un angajat al poliției în urma examinării comisiei medicale speciale se constată necorespunderea acestuia cu funcția deținută, iar angajatorul nu îl concediază, după o anumită perioadă poate surveni înrăutățirea stării sănătății angajatului și ulterior, angajatorul poate fi învinovățit pentru faptul că această înrăutățire a stării de sănătate a fost cauzată în consecința continuării serviciului fără concedierea care survine în condiții ce nu depind de voința părților, adică a încălcării prevederilor exhaustive a legislației în vigoare. În context, potrivit procesului-verbal cu privire la propunerea funcțiilor colonelului de poliție Trișca Dmitrii Gheorghii, nr.34/3-1520 din 31.07.2015, acesta a refuzat funcțiile propuse de: Șef al serviciului management operațional al IP Botanica al DP mun. Chișinău a IGP al MAI; Șef al Secției management operațional al IP Călărași al IGP al MAI; Inginer al Serviciului comunicații al IP Centru al DP mun. Chișinău a IGP al MAI.

Instanța de judecată, însă, fără a argumenta într-un anumit mod, a constatat că acest proces verbal nu poate fi luat în considerație, deoarece este semnat de către angajați ai recurentului/pârâtului, în așa condiții, care urmau să fie acțiunile recurentului/pârât: să invite primele două persoane întâlnite în drum pentru a asista la propunerea funcțiilor și pentru a lua semnăturile acestora” Inspectoratul General al Poliției consideră acest argument utilizat de instanța de judecată ca fiind lipsit de suport juridic, neavând nici un pilon în susținerea temeiniciei argumentării respingerii procesului verbal prin care intimatului/reclamant i s-au propus funcții.

Consideră că instanța de judecată la acest capitol a încălcat principiul egalității părților în proces și imparțialității, or argumentul utilizat de către instanța de judecată poate fi interpretat și viceversa, or reclamantul este persoana cointereseată să obțină un anumit beneficiu prin admiterea acțiunii înaintate împotriva Inspectoratului General al Poliției, prin urmare acesta poate să declare circumstanțe ce îi sunt favorabile. În așa circumstanță ce urma să întreprindă angajatorul pentru demonstrarea refuzului angajatului a funcțiilor propuse acțiuni care să fie acceptate de către instanța de judecată fără a pune la îndoială acest fapt.

Consideră că de către instanța de apel la examinarea cazului și emiterea deciziei nu au fost luate în considerație prevederile art.373 alin.(1) CPC.

De asemenea consideră că atât prima instanță cât și instanța de apel greșit a stabilit că prin emiterea ordinului contestat i-a fost încălcat dreptul reclamantului la muncă.

La fel, consideră că instanțele de judecată nu au dat o apreciere justă a circumstanțelor cauzei și cheltuielile admise spre încasare nu au fost dovedite prin probe veridice și suficiente, fără o argumentare dacă aceste cheltuieli au fost reale și necesare, într-un quantum rezonabil, nefiind anexată nici o listă detaliată a tuturor cheltuielilor invocate.

La 21 septembrie 2016, avocatul Natalia Vladimirov în interesele lui Dmitrii Trișca a depus referință prin care a solicitat declararea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art.434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din actele pricinii rezultă că recurentul a recepționat decizia instanței de apel din 17 martie 2016 la 28 iulie 2016 (f.d.220), iar la 18 august 2016 a declarat recurs.

Prin urmare, recurentul a declarat recurs în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că ambele recursuri inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurentului se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și că nu a verificat temeinicia și legalitatea hotărârii primei instanțe în limitele invocate în apel, nu pot fi reținute, deoarece în speță,

instanța de apel a stabilit just circumstanțele pricinii, precum și a aplicat elocvent normele juridice, ce guvernează raportul juridic litigios, iar recurentul nu specifică care lege anume nu a fost aplicată și care erori s-au produs la interpretarea legii.

În consecință, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține și jurisprudența CEDO conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede putere de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când motivele recursurilor indicate în cazul din speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii atât în prima instanță cât și instanța de apel, asupra căreia instanța de apel s-a pronunțat în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru